

מ"ת 14496/06/20 - מדינת ישראל נגד יוסף פרץ

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 14496-06-20 מדינת ישראל נ' פרץ(עציר)

לפני כבוד השופט דוד גדעוני
המבקשת מדינת ישראל
נגד יוסף פרץ (עציר)
המשיב

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

1. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית, גניבת נשק, נשיאת נשק שלא כדין ומעשה פזיזות ורשלנות בכלי יריה.

לפי המתואר בכתב האישום ביום 2.4.20 שוחרר המשיב בגדרי תיק אחר למעצר בית מלא בבית אמו ברחוב רמת לחי בבית שמש, בתנאים שנקבעו ובכלל זה שעות שנקבעו ושבהן הותרה יציאתו בפיקוח (ההוראה החוקית). לפי הנטען ביום 23.4.20 הפר המשיב את ההוראה החוקית בכך שיצא את מעצר הבית ולא שב אליו עד ליום מעצרו ב- 27.5.20.

ביום 26.5.20 בשעה 02:00 לערך - כך לפי כתב האישום - הגיע המשיב לדירתה של א' ברמת לחי בבית שמש, תוך הפרת ההוראה החוקית. בין המשיב לא' יש היכרות מוקדמת. א' עובדת כמאבטחת ובמסגרת זו נושאת עמה אקדח מסוג יריחו הטעון בכל העת במחסנית (הנשק או האקדח). המשיב וא' ישבו בסלון הדירה עד לשעות הבוקר והמשיב שתה משקאות אלכוהוליים. בשעה 05:45 לערך הניחה א' את הנשק במגירה בחדר השינה שלה. לאחר מכן פנתה לטפל בילדיה שהתעוררו. בהמשך גמלה בלבו של המשיב ההחלטה ליטול ולשאת את הנשק. המשיב נכנס לחדר השינה של א' ונטל ללא ידיעתה את הנשק עם המחסנית מהמגירה. לאחר מכן יצא המשיב מחדר השינה ועזב את הבית בעודו נושא ונוטל את הנשק שבו מחסנית וכדורים. א' שהבחינה במגירה פתוחה ובכך שהנשק איננו צעקה למשיב לעצור אולם זה המשיך ללכת. זמן קצר לאחר מכן הגיע המשיב למקום סמוך בעודו נושא את הנשק, או אז נורתה ירייה מתוך האקדח. המשיב המשיך בדרכו בעודו נושא את הנשק.

2. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

3. בדיון שהתקיים ביום 12.6.20 העלה המשיב טענות בקשר עם קיומן של ראיות לכאורה. המשיב לא חלק על

קיומן של ראיות לכאורה לכך שהפר את ההוראה החוקית ואת מעצר הבית שהוטל עליו; הוא לא חלק על כך ששהה בדירתה של א' בלילה הרלבנטי וכי שתה אלכוהול; ואף לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לחלקו השני של האירוע שבו מיוחס לו שנשא את האקדח בקרבת מקום לדירתה של א' ושאז נורתה ממנו ירייה. עיקר טענותיו הופנו כלפי קיומן של ראיות לכאורה לחלקו הראשון של האירוע שעניינו בגניבת הנשק מדירתה של א'. הצדדים העלו בדיון את טענותיהם הן לענין הראיות לכאורה, הן לענין עילות המעצר והן בשאלת אפשרות השחרור לחלופה.

4. בחנתי את כלל טענות הצדדים. עיינתי בתיק החקירה שהוגש לעיוני.

5. בנסיבות הענין מסקנתי היא מתקיימות ראיות לכאורה לכלל המיוחס למשיב ובכלל זה הן לגניבת הנשק, הן לנשיאתו ולמעשה פזיזות ורשלנות בנשק.

הראיות בתיק כוללת בין היתר את הודעותיה של א', הודעה של בתה, הודעות עד ראייה לחלקו השני של האירוע ומסדר זיהוי שנערך לו.

נתחיל דווקא מחלקו השני של האירוע שעניינו נשיאת הנשק והירייה. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר למיוחס לו בחלק זה. התשתית הראייתית שהוצגה בהקשר זה כוללת עדות של עד ראייה שאין לו היכרות קודמת עם המשיב, שראה אותו מטווח של מטרים ספורים בסמוך למכונה בה הוא לומד, כשהוא מחזיק בידו אקדח. העד ציין כי במהלך ריצת המשיב נשמעה ירייה וכי למשיב נפלט כדור כלפי מטה. העד מסר כי המשיב נראה "מסטול" ותיאר את פרטי הלבוש שלו באופן התואם את התיאור שמסרה א' (הודעות אלרואי סיני מימים 26.5.20, 31.5.20). בהמשך זיהה העד את המשיב כאדם אותו ראה עם האקדח ובעת שנשמעה הירייה במסגרת מסדר זיהוי (מסמך "מד" בתיק החקירה). די באמור כדי להקים ראיות לכאורה למיוחס למשיב בחלק זה. כאמור, המשיב לא חלק על כך (ע' 10, ש' 25-22).

בנסיבות הענין יש בכך, הלכה למעשה, להביא למסקנה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית גם ביחס למעשה גניבת הנשק המיוחס למשיב בחלק הראשון. זאת בשים לב לכך שמדובר באירועים סמוכים מאד בזמן ובמקום. המקום בו התרחש הירי נמצא ברחוב סמוך לדירתה של א', ככל הנראה מרחק של כמה מאות מטרים משם. הירי התרחש לפי הראיות שהובאו פרק זמן קצר ביותר, לכאורה לא יותר מעשרים דקות, לאחר צאת המשיב מדירתה של א' (ראו הודעת העד מיום 27.5.20, ש' 3-4, בדבר שעת אירוע הירי; והודעת המשיב (הודעה שניה), מיום 27.5.20, ש' 10-14 בדבר שעת יציאתו מדירתה של א', כמה דקות לפני כן). במצב דברים זה ומשלא בא מפי המשיב כל הסבר חלופי לנשיאת הנשק, יש בקיומן של ראיות לכאורה לענין נשיאת הנשק והירייה כדי לתמוך בבירור בקיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לאירוע גניבת הנשק. מסקנה לכאורית זו נתמכת גם ביתר הראיות שנאספו. כך, אין מחלוקת כי באותו היום סיימה א' את עבודתה ושבה לדירתה עם הנשק (ע' 10, ש' 7-9). א' מציינת בהודעותיה כי הניחה את האקדח במגירה בחדר השינה שלה בגלל שארגנה את ילדיה (למשל, הודעה מיום 28.5.20, ש' 11 ו-19); א' ובתה ציינו בהודעותיהן כי המשיב נכנס בשלב מסוים לחדר השינה של א' ושהה שם (הודעת א' מיום 26.5.20, ש' 15-17, הודעת הבת, ש' 3-6; המשיב לא חלק על כך שהיה בחדר השינה, ע' 7, ש' 9); א' מסרה שביקשה מהמשיב לצאת מחדר השינה כי היא רוצה

להחליף בגדים (הודעה מיום 26.5.20, ש' 18); וכי לאחר שיצא הבחינה שהמגירה מעט פתוחה והאקדח איננו נמצא בה (למשל, הודעה מיום 26.5.20, ש' 19-22). המשיב לא שלל את האפשרות שנגע במגירה של הנשק (הודעת המשיב (השנייה) מיום 27.5.20, ש' 95-96). א' ובתהציינו כי מיד לאחר שהמשיב יצא מחדר השינה הוא עזב את דירתה של א' במהירות (הודעת א' מיום 26.5.20, ש' 20-21, הודעת הבת, ש' 8-9, שם ציינה גם כי המשיב החל לרוץ; המשיב מאשר שיצא בריצה והסביר זאת בטלפון שקיבל שאת פרטיו לא זכר, הודעת המשיב (השנייה) מיום 27.5.20, ש' 10-13, ש' 22-23, בהודעה אחרת שב ומסר שיצא בדחיפות ולא היה נכון למסור פרטים ממשיים נוספים, הודעה מיום 1.6.20, ש' 22-23). יש באמור לעיל, ובשים לב גם לראיות שהובאו ביחס לכך שהדירה היתה נעולה במועדים הרלבנטיים ולפרקי הזמן הקצרים בהם דובר, כדי להניח תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמשיב עשה את מעשה גניבת הנשק המיוחס לו. בוודאי כך כאשר מביאים בחשבון את התשתית הראייתית שעלתה ביחס לנשיאת הנשק ולמעשה הירייה סמוך לאחר מכן ובקרבת מקום.

בדין לפניי העלה בא כוח המשיב טענות לסתירות שונות בהודעות שמסרה א' ובדברים שאמרה בעימות שנערך בינה לבין המשיב. בכלל זה טען לאי התאמה באשר למועד האחרון בו ראתה לטענתה את האקדח קודם להיעלמותו הנטענת; לסתירות באשר למקום שבו היא החזיקה את הנשק; ולכך שנמנעה לכתחילה להשיב לשאלות ששאלה אותה המשיב בעימות אם ראתה אותו גונב את הנשק. בהקשר זה טען ב"כ המשיב ביחס למניעה של א' שיש לה, לפי הנטען, מה להסתיר ובכלל זה משלא שמרה כראוי על הכללים לאחסנת הנשק ונכח רצונה להסתיר את דבר שהות המשיב בדירתה משיש לה בן זוג. צפיתי בתיעוד העימות ובחנתי את הדברים גם אל מול הודעותיה של א'. אי ההתאמות והסתירות הנטענות אינן יורדות לשורש הדברים (וזאת אף בהתעלם מתמיהות וסימני שאלה העולים מהודעות המשיב). הקביעות ביחס למהימנות ומשקל מקומן ככלל בהליך העיקרי. חלק מטענות המשיב מנסות להיבנות מאמירות כאלה ואחרות במהלך העימות שהיה טעון. מכל מקום, אין בנטען כדי לגרוע מהתמונה הראייתית הלכאורית הכוללת, הנתמכת הן בהודעות של א' ובתה, הן בהודעות המשיב ביחס לתיאור הדברים בדירתה של א', והן בתמיכה המשמעותית העצמאית העולה מחלקו השני של האירוע בו נראה לכאורה המשיב עם הנשק בידו בסמיכות זמן ומקום לדירתה של א'. הוא הדין בטענות המשיב כי לא ניטלו טביעות אצבע ודגימות ד.נ.א ממחסנית נוספת ומתרסיס גז מדמיע שהיו ברשותה של א' ובטענות כי לא ניטלו מלוא סרטוני מצלמות האבטחה על ציר התנועה הנטען מדירתה של א' למקום הירי.

המסקנה היא אפוא כי עלה בידי המבקשת להראות קיומן של ראיות לכאורה לכלל המיוחס למשיב.

6. בנסיבות העניין מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות. המעשים המיוחסים למשיב - ובכלל זה גניבת נשק, נשיאתו שלא כדין כשהוא טעון במחסנית ובהמשך שימוש פזיז ורשלני בו שהסתיים בירייה - כל אלה מעידים על מסוכנות בלתי מבוטלת. העובדה שהנשק לא אותר מוסיפה למסוכנות. עשיית המעשים לאחר צריכת אלכוהול בכמויות ניכרות מצביעה אף היא על מסוכנות ממשית. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב. למשיב 8 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה היא ממחצית 2018 בעבירות של גניבה והתפרצות למגורים שלאחריה נשלח לתקופת מאסר של 27 חודשים (שממנה שוחרר ביום 13.11.19). קודם לכן הורשע בעבירות של גניבה, קבלת דבר במרמה, ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ואיומים, בעבירות תקיפה, סמים והפרת הוראה חוקית, שבגין כל אלה ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. כל אלה מעידים על מסוכנות של ממש. מטענות ב"כ המשיב עלה כי ברקע הדברים עומדת התמכרות לסמים. ככל שכן, יש בדבר כדי לתמוך בתמונת המסוכנות.

7. בכל הנוגע לאפשרות שחרורו של המשיב לחלופה, ב"כ המשיב ביקש להורות על הפניית המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לבחינת אפשרות כאמור. אלא שעניינו של המשיב מעורר קושי משמעותי. המעשים המיוחסים למשיב נעשו לכאורה זמן לא רב - כמחצית השנה בלבד - לאחר ששחרר מריציו עונש המאסר האחרון שהוטל עליו. המעשים נעשו בעת שתלוי ועומד נגד המשיב עונש מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים. בכל אלה לא היה לכאורה כדי להרתיע את המשיב. זאת ועוד. ביום 2.4.20 - כחודש ומחצה בלבד קודם לאירועים נושא כתב האישום - שוחרר המשיב בתנאי מעצר בית בעקבות כתב אישום שהוגש נגדו בגין עבירות אלימות כלפי מתלוננת עמה קיים מערכת יחסים רומנטית. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לכך שהפר את ההוראה החוקית ואת מעצר הבית, כבר ביום 23.4.20 ולא שב אליו עד ליום מעצרו, וכי המעשים המיוחסים לו כאן נעשו תוך הפרת תנאי מעצר הבית, שהוטל עליו אך לפני זמן קצר (אף שב"כ המשיב ניסה לכתחילה להעלות טענות ביחס לנסיבות ההפרה שלפיהן לא היתה למשיב ברירה; נוכח טענות המבקשת בדבר ניסיונות בריחה של המשיב בעת שביקשה המשטרה לעוצרו לאחר ההפרה, לא עמד על טענות אלה).

השילוב של האמור - ביצוע המעשים זמן לא רב לאחר שחרור המשיב ממאסר, חרף מאסר על תנאי שלא היה בו משום הרתעה, תוך הפרה ברורה של תנאי שחרור שנקבעו זמן קצר קודם לכן בתיק אלימות שנפתח נגד המשיב בין לבין, והכל על רקע התמכרות נטענת לסמים ותחת השפעת אלכוהול - מביא למסקנה כי לא ניתן עוד לתת במשיב אמון. בהעדר אמון ונוכח המסוכנות העולה מן המשיב, אין מקום להורות על שחרור לחלופה.

8. נוכח כל האמור לעיל - מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תש"פ, 15 יוני 2020, במעמד הצדדים.